

Jeg tillader mig fremdeles at medgive følgende Meddelelse af en offentlig Udtalelse om samme Emne (i Aftonbladet):

At de danske Statsmagter, formodentlig af finansielle Hensyn, tro at burde toldbeskatte et saa vigtigt Naaprodukt for mangfoldige Industrigræne som Træ, kan visseelig vække nogen Forundring, naar man veed, at der selv i Lande med mere afgjort protektionistisk Toldlovgivning end Danmark, dog har været Bestræbelser for at skaffe den indenlandske Industri Naaprodukter til billige Pris, og det derhos her gjælder en Artikel, hvis Pris har en direkte Indflydelse paa de mindre bemidlede Klasser. Men dette er naturligvis de danske Statsmagters egen Sag. Vor Trælasthandel bliver ogsaa lidet berørt deraf, thi Danmark behøver i ethvert Fald Sverigs og Norges Træ, og om det ved Toldbeskatningen fordyres for Konsumenterne, faae Sælgerne ingen Uleilighed heraf.

Noget anderledes forholder det sig med adskillige Bestemmelser, der angaa Fortoldningen af Træ i forædlet Stand. Da disse Bestemmelser — antagelig af Mangel paa Kjendskab til Varernes sande Værd — for en Del ere af den Natur, at de ligesom ville tjene som Indførselsforbud, vil dette naturligvis have tilfølgende, at Uffættningen herfra formindskes, hvorved vi faae en direkte Interesse i Spørgsmaalet.

De Bestemmelser i det danske Toldforslag, hvortil vi her sigte, vedrøre adskillige Artikler, som begynde at tilvirkes i stor Skala baade i Sverig og Norge, men som i Virkeligheden langt fra ere fuldstændige Fabrikata, men kun Naaemner til yderligere Bearbejdelse, f. Ex. høylede Bræder, Lister o.s.v. Det danske Toldforslag har imidlertid af den ubetydelige Behandling, som Artiklerne have været underkastede, taget Anledning til at hense dem under Toldsatser, som ikke staa i noget rimeligt Forhold til Værdien af det anvendte Arbejde, og i andre Tilfælde ere Artikler, ved Misforstaaelse om deres Diemed og Værd, blevne henførte under Rubriker, hvor de ikke høre hjemme.

En Bestemmelse i Forslaget fastsætter saaledes en Told af 1 Rd. 18 $\frac{1}{2}$ pr. Ton eller omtrent $2\frac{1}{2}$ St. pr. Kubikfod for slethølede Bræder. En anden fastsætter derimod 4 $\frac{1}{2}$ pr. Kubikfod for slethølede Bræder med Spantning. I en af de større svenske Fabrikers Priskurant vil man imidlertid finde, at Prisforholdet for Spantningen kun svarer til omtrent $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ pr. Kubikfod, sammenlignet med Prisen for slethølede Bræder. Da nu Forskjellen i Toldsatserne mellem disse Artikler vilde blive $1\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ pr. Kubikfod, kom Forskjellen i Toldsatserne for et bestemt Arbejde til at blive tredobbelt saa stort som Arbejdets Værd.

Et andet Exempel. „Panellister“ nævnes paa et Sted i Lovforslagets Motiver eksempelvis som en Artikel, der skal hense til det høist besatte Snekkerarbejde. Dette har maasse sin Grund i en Misforstaaelse; maasse i en Forveksling af Værdværdien med Panelværk, thi de Lister, hvorom her er Tale, ere saadanne høylede Ribber, som erholdes af Affaldet ved Tømmerfærdningen, og som vel derfor nærmest turde hense under Kategorien høylede Bræder. Det er naturligt, at saadanne Lister — netop derfor at det Materiale, hvoraf de forædles, i og for sig savner al Værd ved Sangbrugene — kunne sælges meget billigere, end om den samme Vare paa Forbrugsstedet skulde forædles af kostbare Brædder. Det siger sig nemlig selv, at det ikke vil lønne sig at exportere saadanne Skrabtanter.

Tager man fremdeles i Betragtning, at saadanne til Bygningsartikler henhørende Varer som Døre og Vindueskarne skulle bære en Told af omtrent 35 pCt., Parketgulv 35 a 39 pCt., Stativer og Planteværk 39 pCt., og at det Samme gjælder om alle simple og grove Forbrugsartikler, maa man finde, at de foreslaede Toldsatser paa dem alle ikke kunne betragtes som Andet end Indførselsforbud. Naar hertil kommer, at Toldsatserne paa visse Artikler, f. Ex. Hjul- og Bogmagerarbejde, blive dyrere end Tolden paa den færdige Vare, om denne indføres, og at Tarifen i andre Tilfælde indbyder til Omgaaen derved, at man kunne indføre færdige Artikler stykkevis, synes det vel, som om Toldforslaget fortjener en nøiere Granskning, der turde være til Nytte, saavel for Danmarks Industri og Forbrug som for den svenske og norske Produktion.